

Z Á B O R S Z K Y

Z Á B O R S Z K Y

ARS POETICA... SZÜLETÉSNAPOMRA

Először feltűnt, hogy az utóbbi években a bemutatkozásoknál egyre gyakrabban én vagyok az idősebb, és úgy tűnik, hogy ez már csak romlani fog. Azután jött a Klisé Könyvkiadó felkérése: írjam le gondolataimat a 2000. év kapcsán. Ekkor fogalmazódott meg véglegesen: amikor hálót borítunk a világra, térben és időben mérföldköveket állítunk, az nem a világ, hanem a mi ügyünk. Ezért talán nem a kétezrediknek nevezett év, hanem a megélt ötven a fontos. Sőt valószínű, hogy ez a szubjektív lét is bír némi meghatározó erővel a világ irányába. Viszonyunk állandó adás és kapás, melyben mindketten változunk.

Mérföldkő – vagy húsz évvel ezelőtt – A föld meséi sorozat nyolc állatfigurája. Sárból, törekből, földszínekből. Ma már minden darab múzeumokban van. Valami nagyon ősi, atavisztikus élmény volt anyagában, szellemében egyaránt. Ebben az időben láthattam az ősember Lascaux-i barlangját, New Mexico indián falvait, a görög szigeteket. Micsoda ereje van a múltnak, milyen erős a meghatározottságuk!

Sokat tanultam és tanítottam. Meggyőződésem, hogy a világháló, az információs szupersztráda korában is a tanítás az, amikor egy ember beszélget a másikkal az általa talán jobban ismert dolgokról. Mindig szigorú voltam a diákjaimmal a megismerés terén, de nagy szabadságot biztosítottam a megjelenítéshez. Fiatalon olvastam Borsos Miklós könyvét: Visszanéztem félutamból. Szép volt. Szent Ferenc-i panteisztikus életérzés sugárzott belőle. Bár a Balaton mégsem az Égei-tenger, megértettem, hogy a művészet és az élet azonos dolog. Azóta sem hiszek a spekulációban, elvárom a tisztességet és a kíváncsiságot a világ dolgai iránt.

A nyolcvanas évek végén több közös kiállításom volt Jiro Okurával. Így alkalmam volt megismerni egy, az európaiól idegen, de hozzám közel álló művészi magatartást, mely a kiotói kolostorokat járva egyre inkább érthetővé és egyedül elfogadhatóvá vált. Vajon miért mondta John Cage, hogy a Ryoan-ji templom sziklakertjében ezer éve érintetlenül álló sziklák közül az egyik rossz helyen van, és miért

fogadta Okura barátom ezt tőle szokatlan megdöbbenéssel?

Az elmúlt évtizedekben már kevésbé izgattak a művészet aktuális mozgásai. Inkább a magam és az anyag „lelke” foglalkoztatott. A papír és az egyre jobb papír. Eleinte olyan munkák készültek, melyeken a tárgy nem, csak a lenyomata van jelen. Egy sajátos – van is, meg nincs is – szituáció állt elő. A lét, nem lét határán egyensúlyozó fehér ragyogás. Ezt a „hiányt” társítottam az arany színével. Soha nem használtam az aranyat a gazdagság barbár szimbólumaként. A középkor találmánya: a transzcendentális tér érdekelt. Micsoda realitás! A szem nem tudja bemérni az arany pontos helyzetét, így valóban előáll a meghatározhatatlan nem evilági tér.

Visszagondolva furcsa rendet vág az élet. Munkáim kezdetben donga boltozatú pincékben szerepeltek (Pécs, Óbuda, Stockholm). Majd feljebb kerülve barokk kolostorok következtek (Róma, Lienz, Frankfurt). Végül 98-ban a megrendítő erejű templomtér, Kiscell. Nagy kihívás. Hogy a méreteket növelni tudjam, üvegszállal erősítettem meg a papírmasszát. Ettől azután új lehetőségek nyíltak. Az eddig csak a síkban működő anyag plasztikussá vált, és közben megőrizte hihetetlen érzékenységét. Ez a közvetlen, földhözragadt érzékiség ütközött az arany, néha ezüst megfoghatatlan testetlenségével. Végtelenre nyíló kapukat, réseket és súlyos titkokat őrző tekercseket állítottam ki. Annyira együtt szólt a térrel, olyan teljességet adott, hogy sokáig úgy gondoltam, ehhez nincs mit hozzá tenni.

Most Mozart Varázsfuvolája szól a műteremben, és tavaszodik.

ZÁBORSZKY GÁBOR
Budapest, 2000. február

ARS POETICA... FOR MY BIRTHDAY

The first thing I noticed was that in recent years every time I was introduced to someone I was the elder; it now seems this is something that will only get worse. Then came Klisé Publisher's invitation to give an account of my thoughts about the year 2000. It was then that I was finally convinced that our wrapping the world in a net and setting milestones in space and time is not the world's issue but our own. Which is why, perhaps, it is not the year two thousand that counts, but rather, my lived fifty. Moreover, it is very probable that subjective existence has some determining effect on the world. Our relationship is a give-and-take one, in the process of which we both change.

Milestones. About twenty years ago, the eight animal figures of Stories of the World. Made of clay and chaff, coloured with earth-colours. All of them are now in museums. They each afforded a remarkably ancient, atavistic experience in both material and spirit. Before I made them I had seen primeval man's cave at Lascaux, New Mexico's Indian villages and the Greek archipelago. What powers the past has; how powerfully definitive they are!

I learned and taught a lot. I am convinced that in the age of the Internet and the electronic superhighway teaching is when one person speaks to another about things he or she knows, perhaps, better. I have always been strict with my students with regard to cognizance, but gave them huge freedom when it came to representation. I read Miklós Borsos's book in my youth. I glanced back from halfway. It was beautiful. It radiated a Saint Francis-type of pantheistic feeling. Although Lake Balaton is not exactly the Aegean Sea, I understood that art and life are the same. Ever since I have disbelieved in speculation, and I expect respect to and curiosity about the ways of the world.

In the late Eighties I had several joint exhibitions with Yiro Okura. I had the opportunity to meet a non-European artistic attitude that I nevertheless felt familiar and close, and which, whilst visiting the monasteries in Kyoto, gradually became fathomable and ultimately the solely acceptable. Why was it that

John Cage said that one of the rocks in the rock garden of the Ryoan-yi temple, untouched for a thousand years, was in the wrong place?; and why was my friend Okura unusually taken aback by this?

In the past decades the current events of art have been of less concern to me. Rather, I have been preoccupied with my own and matter's 'soul.' Paper, and increasingly better paper. First, I made works which featured not objects but their imprints. A unique – now you see it now you don't – situation emerged. A white shine on the verge of existence and non-existence. It was this 'lacuna' I coupled with the colour of gold. I have never used gold as the barbaric symbol of wealth. I was concerned with the mediaeval notion of transcendental space. What reality! The eye cannot determine the exact location of gold, and this truly leads to an indeterminable non-earthly space.

In retrospect, life produces bizarre order. Initially my works were exhibited in barrel-vaulted cellars (Pécs, Óbuda, Stockholm). Then, moving upwards, baroque monasteries followed (Rome, Linz, Frankfurt). Then finally, in 1998, the movingly powerful church space of Kiscell. A great challenge indeed. To increase dimensions, I reinforced the paper pulp with glass fibre. This opened new horizons altogether. The material, once only functional in 2D, became plastic, yet preserved its unbelievable delicacy. It was this direct, mundane sensuality that clashed with the intangible incorporeality of gold, sometimes silver. I exhibited gates that opened into eternity, gaps and scrolls bearing burdensome secrets. It was in such perfect unison with that space that for a long time I thought nothing more could be said.

Mozart's Magic Flute is now playing in my studio, and spring is in the air.

GÁBOR ZÁBORSZKY
Budapest, February 2000

HOMOK, TENGER, NAPFÉNY

1999, 150x110 CM, VEGYES TECHNIKA

(A FELVÉTEL A MAI MANÓ FOTÓMŰTEREM ITÁLIA TÁJ CÍMŰ FRESKÓJA ELŐTT KÉSZÜLT)

HOLDFÉNYBEN – UGYANAZ

1999, 105x125 CM, VEGYES TECHNIKA

(A FELVÉTEL A MAI MANÓ FOTÓMŰTEREM LÉPCSŐFORDULÓT ÁBRÁZOLÓ FRESKÓJA ELŐTT KÉSZÜLT)

EPISZTOLA ZÁBORSZKY GÁBORNAK A „DÉL” ÜRÜGYÉN

Amikor beléptem a templomtérbe, először megtorpantam, s vártam, hogy szemem megszokja a félhomályt. Kicsit félelmetes, de valami régen megélt, csak most nem bekattanó emlék alapján mégis ismerős volt a kép, hogy felfelé tekintve sötétbe fűrődnek szemeim, míg a szemmagasság fényfoltok füzereit kínálja. Aztán a fényfoltokból lassan kibontakozott a látvány. Először jegesen hideg ezüstök váltak ki a sárgás fényből, majd a sápadt fehérek és csak utoljára a lélek-meleg, biztonságot és erőt sugárzó aranyak. S a színek után a formák is előtűntek. A művek lassan kiléptek a durva, romszerű falfelületek elé.

Így kezdődött számomra 1999-ben egy fagyos januári vasárnapon az élmény, amelyet a Kiscelli Múzeum templomterében rendezett kiállításod épített fel bennem. Aztán néhányszor körbesétáltam. Méregettem az alkotásokat, és fontolgattam: elfogadnak-e engem?! Régebben, korábbi kiállításaidon is így közeledtem munkáidhoz: kinyitom és felkínálom magam a műnek, hűvös tudattal és ellazult lélekkel. És várom, hogy megtörténjék a csoda, az egymásra találás.

Megtörtént! Most is, mint már annyiszor. S mert az élmények ezután felgyorsultak, ma már nem mernék megesküdni rá, hogy pontosan melyik „aranyadnál” kezdődött a varázslat. Talán a Bécsi kapu volt a tettes, talán a FehéRARANY... Megálltam, tőle olyan távolságban, hogy szemem bőven befogott még a vörös-fekete téglák háttéréből is egy darabot. Aztán szűkült a kép, a téglák eltűntek, s a puha fehér kereten túl mindent kiszorított a látvány. Az arany apró részletei megszólítottak...

Néha szeretném tudni, hogy amikor születnek műveid, és már a felületek intim részleteivel bíbelődsz, mennyi szándékaidban a tudatosság és mennyi az ösztönös. Izgat ez azért is, mert én, a befogadó néha csak zavartalan áthallásokat érzek a két-féle közelítés között, néha pedig a tökéletes átjárhatóság élményében van részem: Te játszol a felület apró, ám kitapintható részleteivel, s ezek a részletek majd játszanak a fénnel; nekem éppen csak fejemet kell mozdítani, s a fény és felület játéka

kicsit egy kozmikus utazás élményét adja pazarló gazdagsággal.

Ilyenkor gondolataim óhatatlanul arra kanyarodnak, hogy milyen ostoba volt (van, lesz?) a vita afölött, hogy a világ anyagi vagy szellemi. Milyen botor dolog a világot vagy-vagyokra bontani! Akit egy ilyen műalkotás, amellyel én ott is párbeszédet kezdtem, nem győz meg arról, hogy az anyag a legszélesebb értelemben élő, s a szellem könnyűszerrel materializálhatja magát létünkben, tudatunkban, az sem az anyagi világ, sem a „szellemi létezés” titkairól nem tud semmit.

Látod, műveid ezért jelentenek számomra is sokat, mert ennek az igazságnak erős tanúi.

Úgy gondolom, az emberi élet delén alkotó művész ennél többet nem is mondhat magáénak.

KARÁCSONYI REZSŐ
Budapest, 2000. január 30.

EPISTLE TO GÁBOR ZÁBORSZKY ON THE PRETEXT OF SOUTH

When I entered the church I stopped short at first, waiting for my eyes to adjust themselves to the half-light. The sight was familiar; it vaguely recalled memories of a slightly gruesome experience of old (which I could not for the life of me remember) as the eyes moved upward, penetrating the dark until, at eye level, threads of light patches appeared. Then, from these patches of light, the scene emerged. First, ice-cold silver shades emerged from the yellowy light, then pale whites and only finally the soul-warming, protective and power-radiating shades of gold. And after the colours, shapes, too, emerged. The works gradually stepped off the rough, ruin-like wall surfaces.

That was how, on a frosty Sunday in January 1999, the exhibition experience began in the one-time church space of the Kiscelli Museum. Then I walked round a few times. I weighed up the works of art and pondered whether they welcomed me? I have always taken this approach to your works; I expose and offer myself to the work with cool consciousness and a relaxed mind. And I wait for the miracle, the fateful meeting, to happen.

It happened! Again, as so many times before. And because the experiences followed each other in rapid sequence, I could not now swear it was this, that, or the other 'gold of yours' that triggered the miracle. Perhaps it was the Viennese Gate, or White Gold... I stopped at a distance that would allow the eye to abundantly behold parts of the red and black brick background, too. Then the picture narrowed, the bricks disappeared, until the spectacle expelled everything else beyond the soft, white frame. The fine details of the gold addressed me...

Occasionally I speculate, when your works are being created and you are preoccupied with the intimate details of the surfaces, how much of it all is conscious and how much instinctive? The reason why I wonder is because I, the recipient, sometimes only sense undisturbed transfer between the two approaches, and sometimes experience perfect penetrability. You trifle with the minute, but touchable details of the surfaces, and these details toy with the

light. All I need to do is move my head about for the experience of a lavish cosmic journey – afforded by the interaction of light and surface.

At such times inadvertently it comes to my mind how inane the debate was (is, will continue to be?) whether the world is material or spiritual. How weird a notion, tagging things 'this' or 'that'! Anyone who is not convinced, by the kind of work I started to converse with, that matter is in the broadest possible sense live, and that the spirit can easily materialise itself in our existence and consciousness, knows nothing about the secrets neither of the material world nor 'spiritual existence.'

See, that is why your works are so dear to me; they are authoritative witnesses to this truth.

I reckon that an artist in the prime of life could not claim more.

REZSŐ KARÁCSONYI
Budapest, 30 January 2000

TISZTELET ZÁBORSZKYNAK

Záborszky Gábor legújabb sorozatának látványossága és mágikus kisugárzása az alkalmazott anyagok – papír, műanyag, arany és ezüst – tulajdonságaiból és az általa kedvelt filozófiai és esztétikai tudományokból alakul ki. Mivel a sorozat „egy lélek hatására született”, számos formális és jelképes hasonlóság köti össze a képeket. A matematikai pontossággal megszerkesztett háttérben arany és ezüst felületű absztrakt formák fedezhetők fel. Első pillantásra a kompozícióról egy domború földrajzi térkép jut eszünkbe, ahol a reális és hiperreális, a szimmetria és az aszimmetria találkozik. Ehhez hasonló vizuális benyomással és szociológiai fontossággal érvényesültek a Holdról készült dokumentumfilmek, melyek Záborszkyra a fejlődő éveiben nagy hatással voltak. Mint az 1960-as évek tudományának, neki is egy általa nem ismert ábrázolási formát kellett létre hoznia, melyben a forma és a tárgy az applikált anyagok következményei. A színek szimbóluma ugyancsak nem véletlen: az arany az univerzális igazság jelképe az alkímia értelmezése szerint, és az univerzális szépség megtestesítése, ahogy az ókori művészetek jósolták. Annak ellenére, hogy ezek az alkotások esztétikailag lenyűgözőek, igazi üzenetüket a címükkel együtt fejezik ki.

A Tisztelet Zeffirellinek című kép egyértelműen az olasz filmrendező mesterművének (Napfivér, Holdnővér) megidézése. Ez a modern interpretáció a 12. századi Assisi Szent Ferenc életéről számtalan paradigmát hív elő Záborszky művészetében is: kultúra – természet; racionalitás (geometria) – ösztön (aszimmetria); tudás – hit; tárgy – fogalom; nap (arany) – hold (ezüst); jelenlét – távollét. Lényegében a címek egy testetlen létbe vezénylik Záborszky alkotásait. A Higany – A panteista lét című munkák kézzelfoghatóvá teszik Szent Ferenc hitét, hogy Isten mind emberben, mind tárgyban testesíti meg magát. Ugyanakkor a cím hangsúlyozza a sorozat sokértelműségét. A „higany” szó legismertebb jelentése toxikus fém, amit az orvostudomány használ, és így érthető, hogy miért a római orvosság istenéről nevezték el. Kozmogóniai értelemben

viszont, a „higany” a Naprendszernek a legkisebb bolygója, és erre utalva, így nevezik azt az amerikai űrhajót, mely az első sikeres orbitális utat tette meg emberekkel a fedélzetén. Egyes műveiben láthatjuk a Hold felvételeit, ugyanakkor a mi bolygónk földrajzi csodáit is. Így Záborszky sorozata a természet, az emberi tudomány és a hit találkozásának eredménye.

Egyszóval, attól függetlenül, hogy a néző formai vagy metaforikus értelemben minősíti Záborszky műveit, a tény nem vitatható: ezek a képek egy modern alkímista kreációi. A művész ezzel meghatározza a jövő vizuális kifejezési eszközét, újra felfedezi számtalan tárgy és időszerűtlen fogalom jelentőségét, és vitatja korunk felelőtlen bírálatát, hogy a festészet egy elavult műfaj. A sorozat abszolút teljességéhez már csak egy elem szükséges, egy Tisztelet Záborszkynek című festmény egy rangjához méltó művész-prófétától.

NIKLAJ JADE

TRIBUTE TO ZÁBORSZKY

The majestic appearance and magical aura of Gábor Záborszky's latest series is indebted to the properties of the applied materials – paper, plastic, silver and gold – and to the philosophical and aesthetic disciplines that continue to fascinate the artist. Aspired from a 'single spirit', the panels are united by several formal and emblematic features. From a mathematically precise grid of crosses, silver and gold shapes approach the picture plane. At first glance, the composition seems like a three-dimensional geographical map, where reality and hyper-reality, symmetry and asymmetry, submerge. Such was the visual impact and social significance of the video footage of the moon, that defined Záborszky's early memories. Like in the 1960's, it is against this matrix of nature and science that Záborszky was to construct a previously unknown image, wherein form and subject matter are defined by the innate properties of the material. The choice of palette is no coincidence: gold is the personification of universal truth, as defined by alchemy, and of universal beauty, as ancient civilisations had for long propagated. Despite the aesthetic magnificence of these pictures, their absolute message is only appreciable in light of their titles.

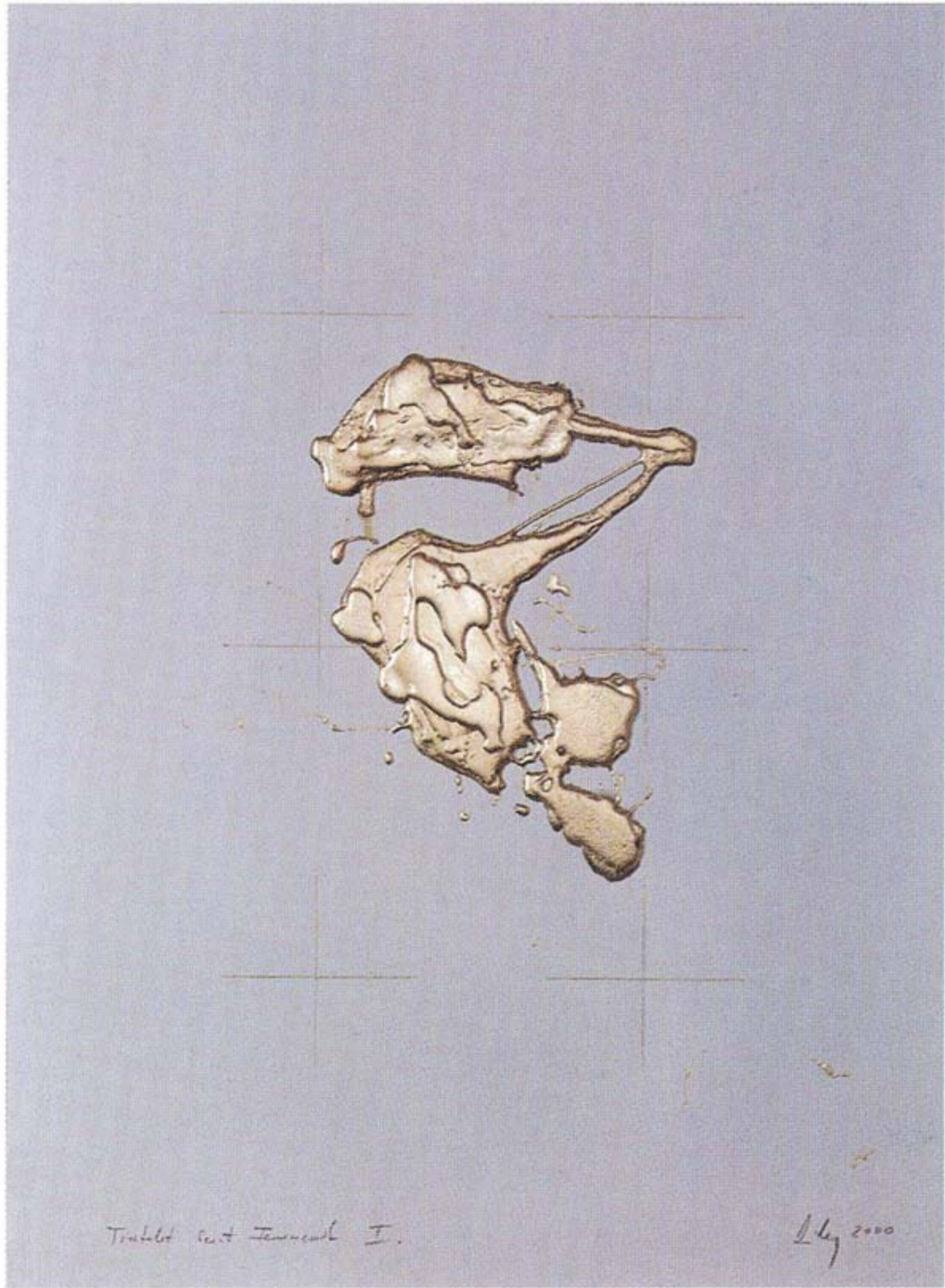
The work titled 'Tribute to Zeffirelli', is an indisputable reference to the Italian film director's masterpiece, 'Brother-Sun, Sister-Moon'. This modern interpretation of the 12th-Century, Assisi born monk's life, recalls several paradigms in Záborszky's art as well: culture – nature; rationality (geometry) – instinct (asymmetry); knowledge – faith; matter – manner; sun (gold) – moon (silver) ; presence – absence. In other words, the titles transpose Záborszky's art to an immaterial sphere of existence. 'Mercury – A Pantheist Existence' is the absolute embodiment of Saint Francis' belief, that god reveals himself in the form of animate and inanimate objects. The term, 'mercury', is most commonly understood as the toxic metal used in medicine, which explains why it inherited the name of the Roman god of Medicine. In a cosmic sense, however, 'Mercury' is the smallest planet in the solar

system and thus the name of the first American spacecraft to make a successful orbit with a live crew. In certain panels, we may recall the surface of the moon, as well as our own geographical wonders. In short, Záborszky's works may be considered the meeting point of nature, science and faith. Whether one chooses to appreciate the formal or metaphoric qualities of Záborszky's pictures, they are the indisputable creations of a modern-day alchemist. By reinterpreting materials and timeless contentions in new ways, the artist defines the visual vocabulary of the future and defies our era's hasty judgement, that panel painting is an out-dated medium. For an absolute completion of the series there is only one missing element, a work titled 'Tribute to Záborszky' from an artist who equates his status as an outstanding artist-prophet.

JADE NIKLAI

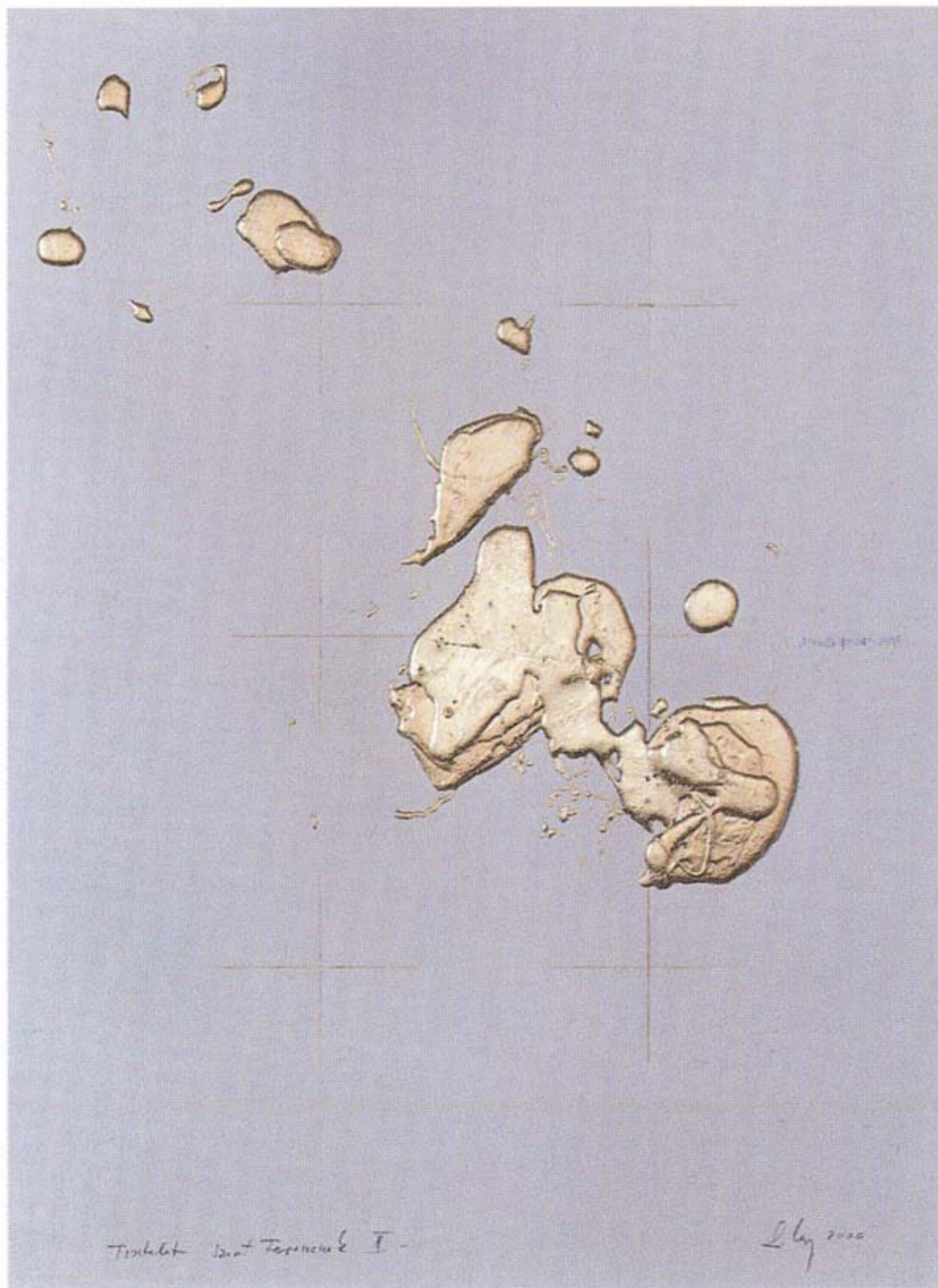
TISZTELET SZENT FERENCNEK I.
2000, 75x55 CM, VEGYES TECHNIKA

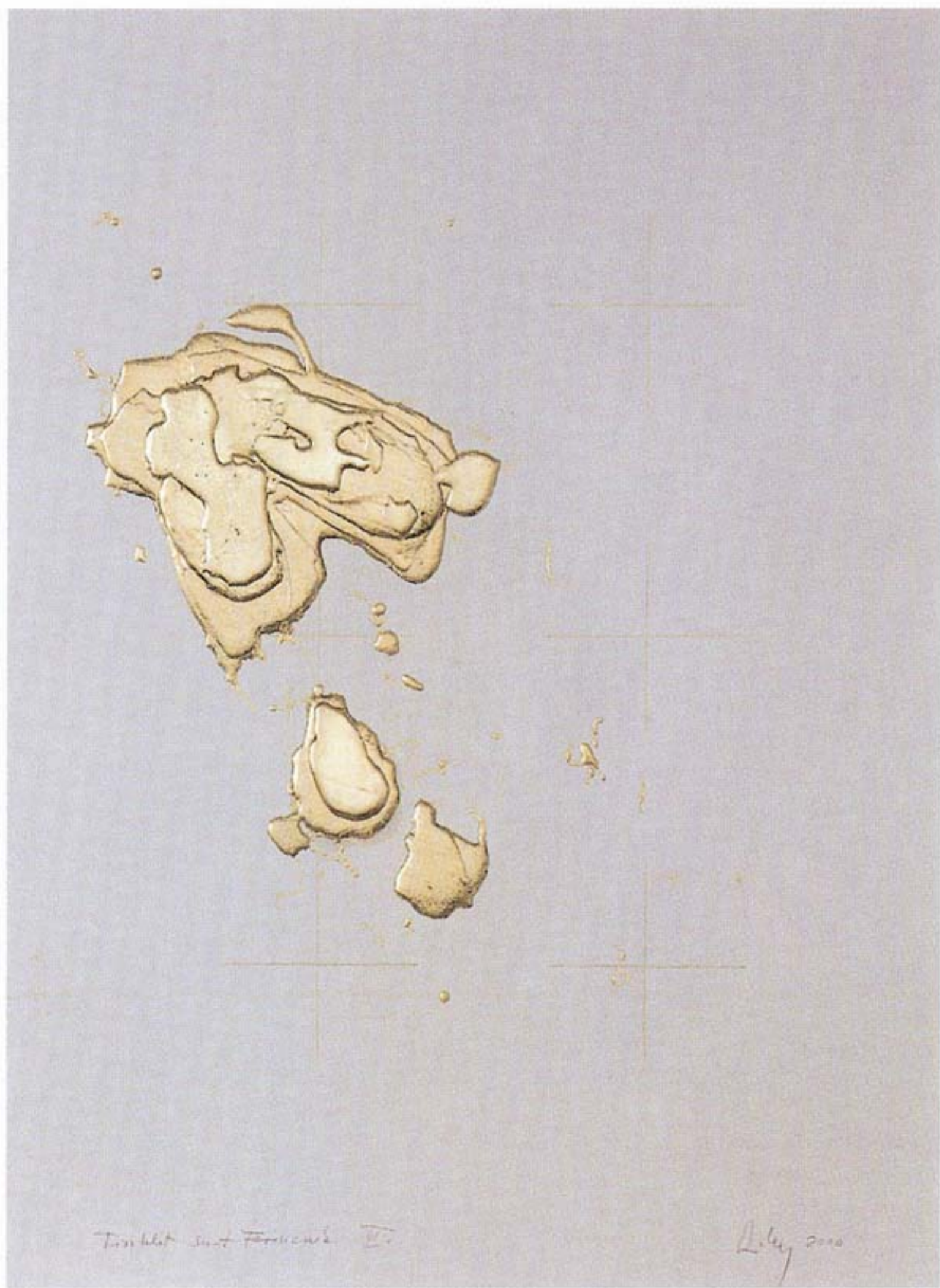

TISZTELET SZENT FERENCNEK II.
2000, 75x55 CM, VEGYES TECHNIKA

TISZTELET SZENT FERENCNEK III.
2000, 75x55 CM, VEGYES TECHNIKA

Tornabit sur Fournier 17

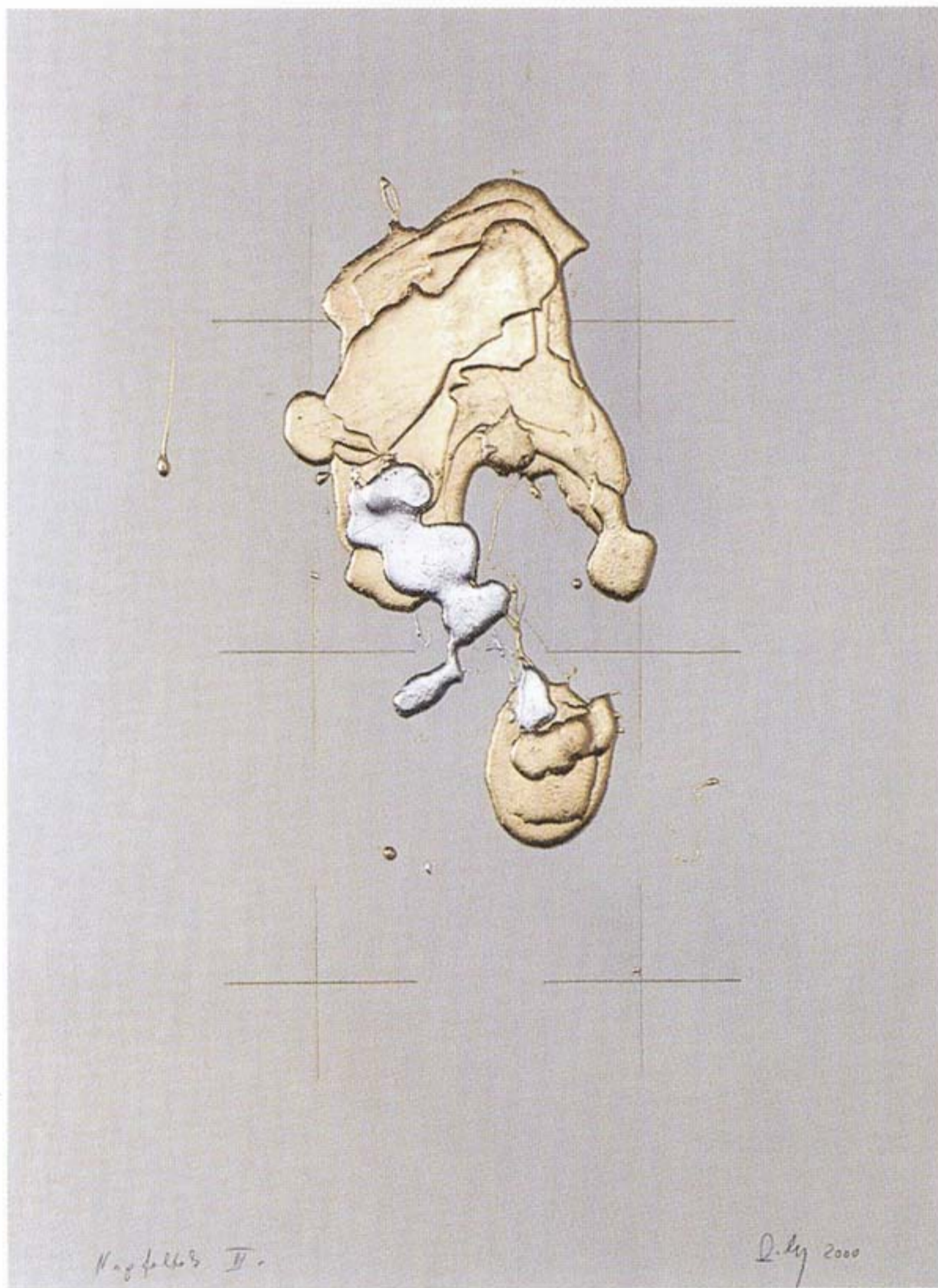
Lily 2010

NAPFOLTOK II.
2000, 75x55 CM, VEGYES TECHNIKA

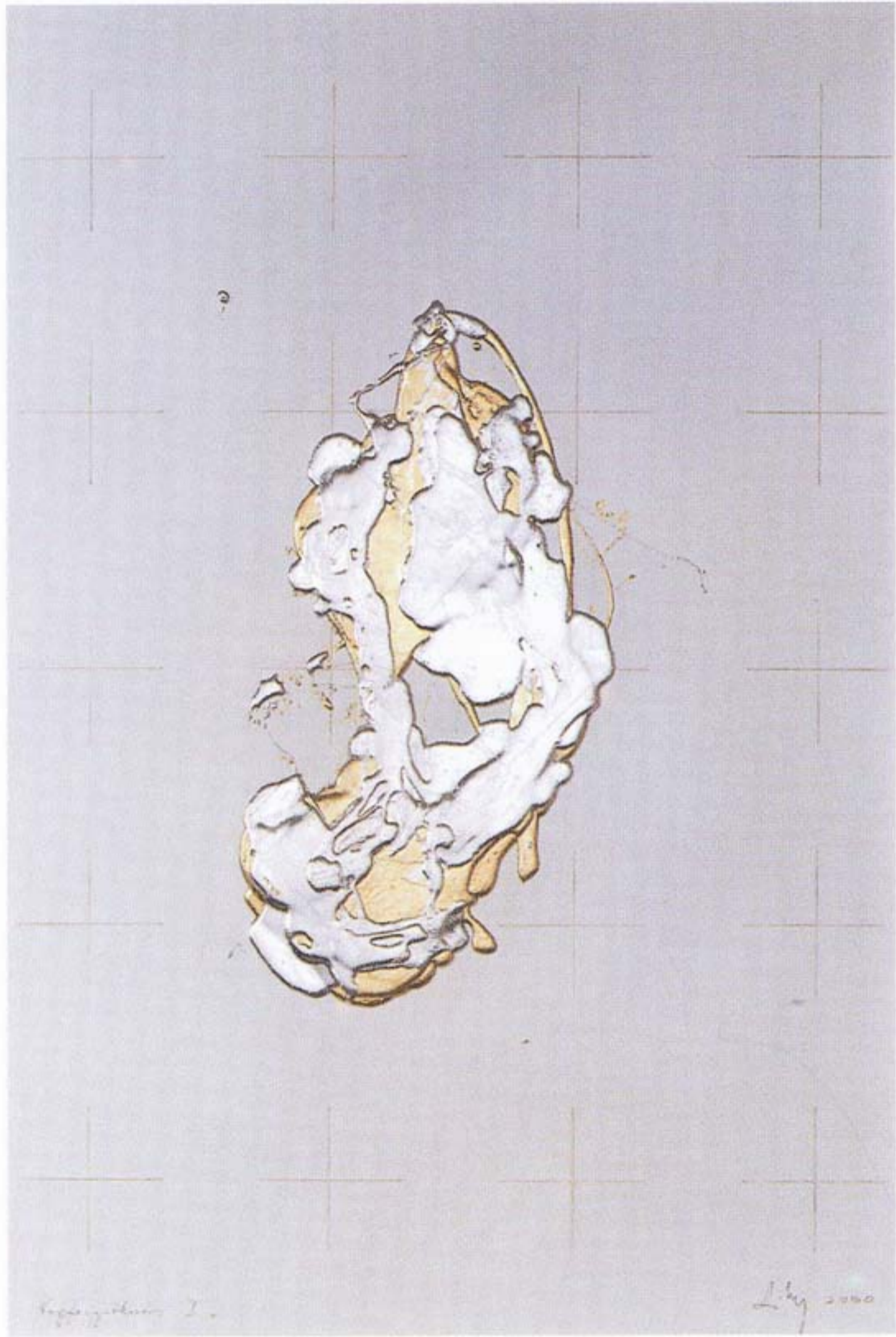

NAPFOLTOK III.
2000, 75x55 CM, VEGYES TECHNIKA

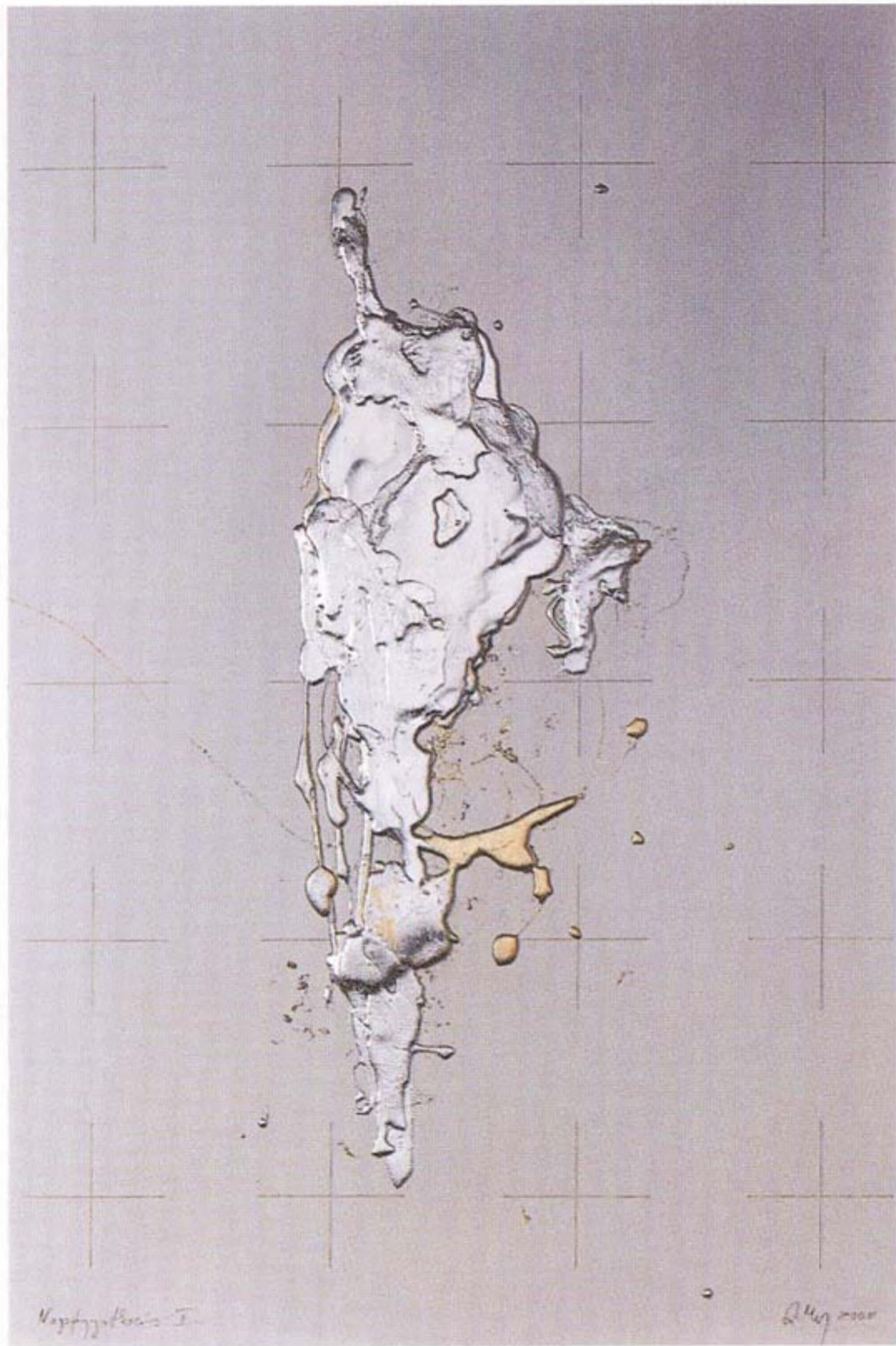

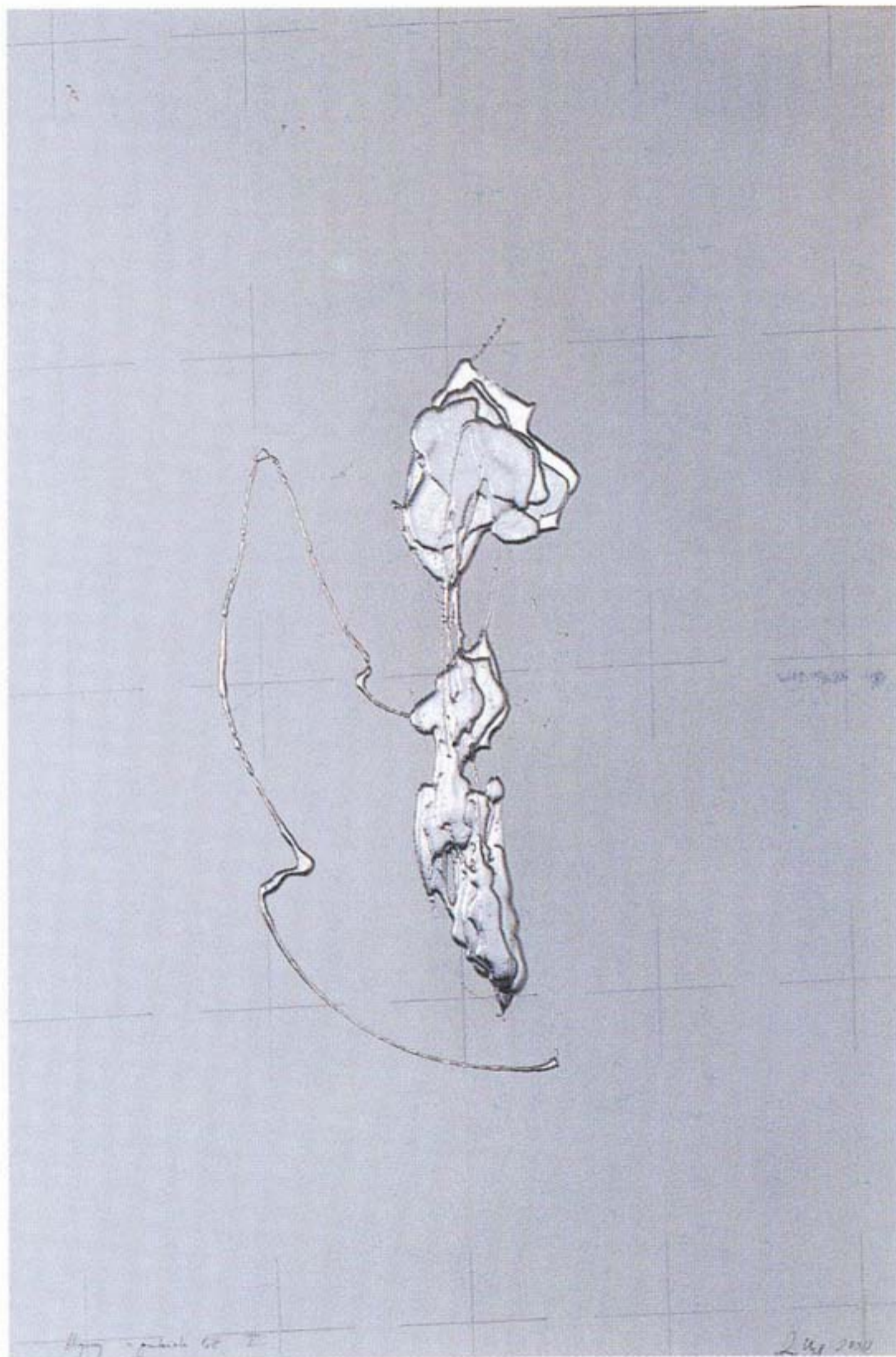
NAPFOGYATKOZÁS I.
2000, 105x70 CM, VEGYES TECHNIKA

NAPFOGYATKOZÁS II.
2000, 105x70 CM, VEGYES TECHNIKA

HIGANY – A PANTEISTA LÉT I.
2000, 105x70 CM, VEGYES TECHNIKA

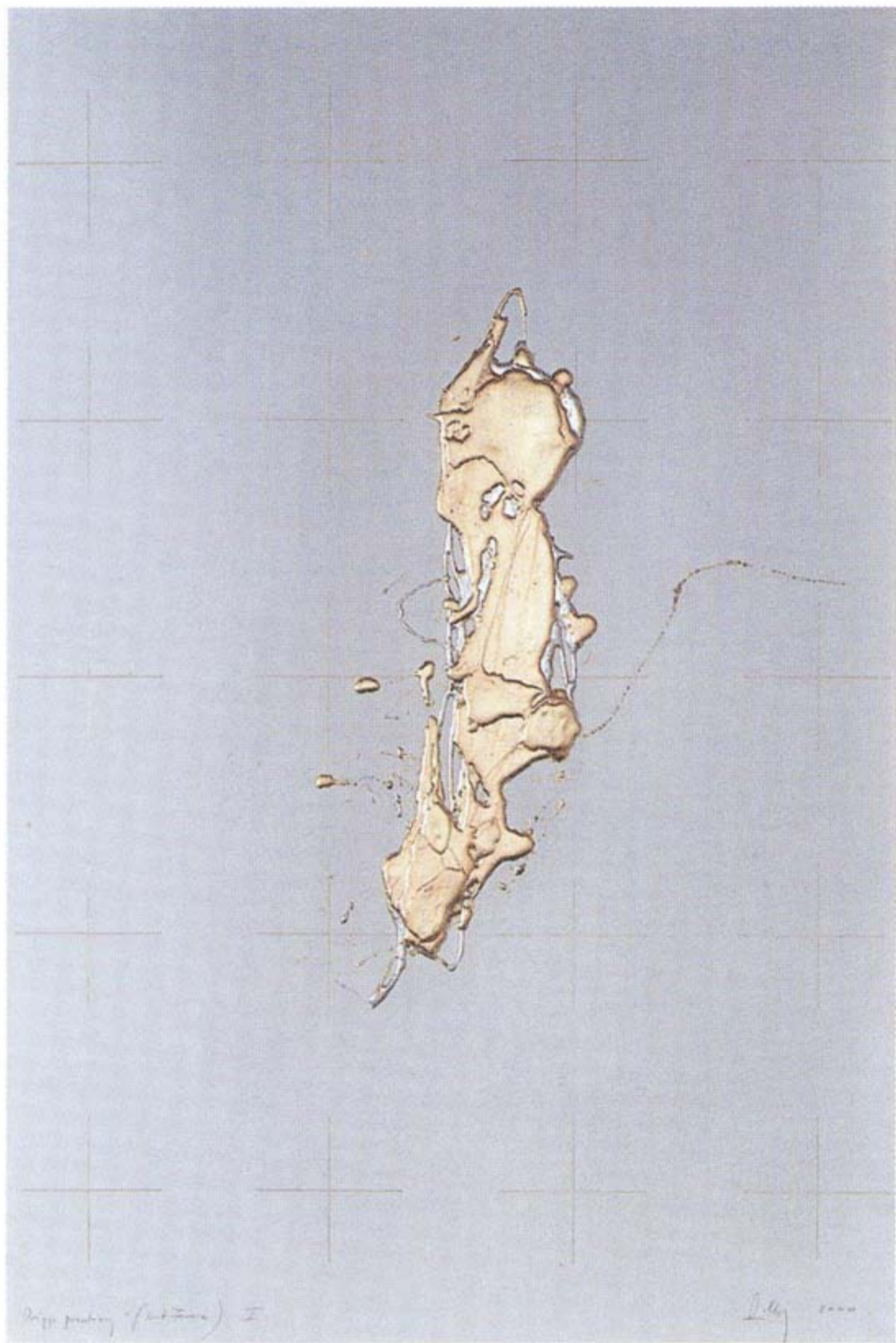
HIGANY – A PANTEISTA LÉT III.
2000, 105x70 CM, VEGYES TECHNIKA

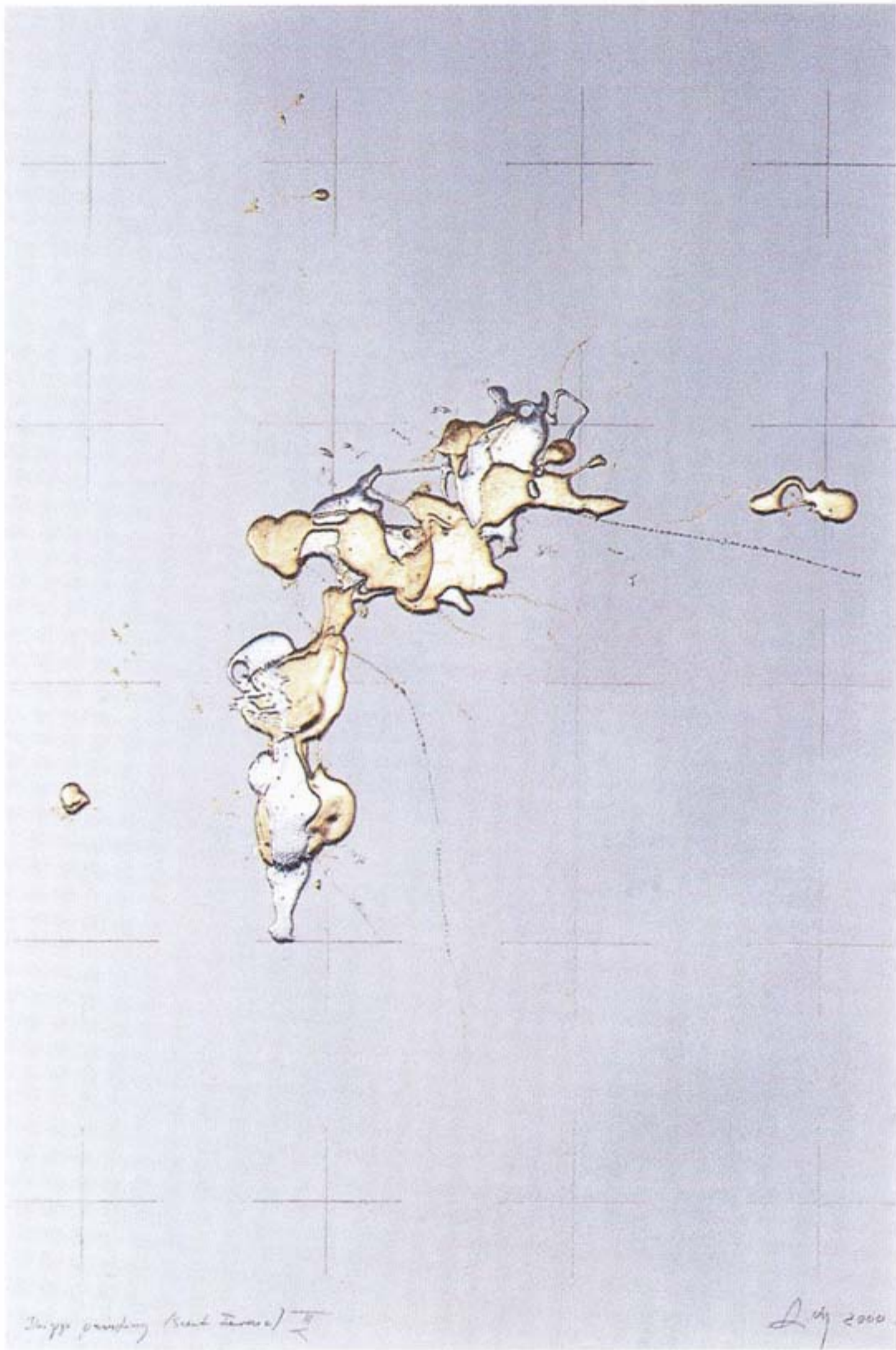

DRIPP PAINTING (SZENT FERENC) I.
2000, 105x70 CM, VEGYES TECHNIKA

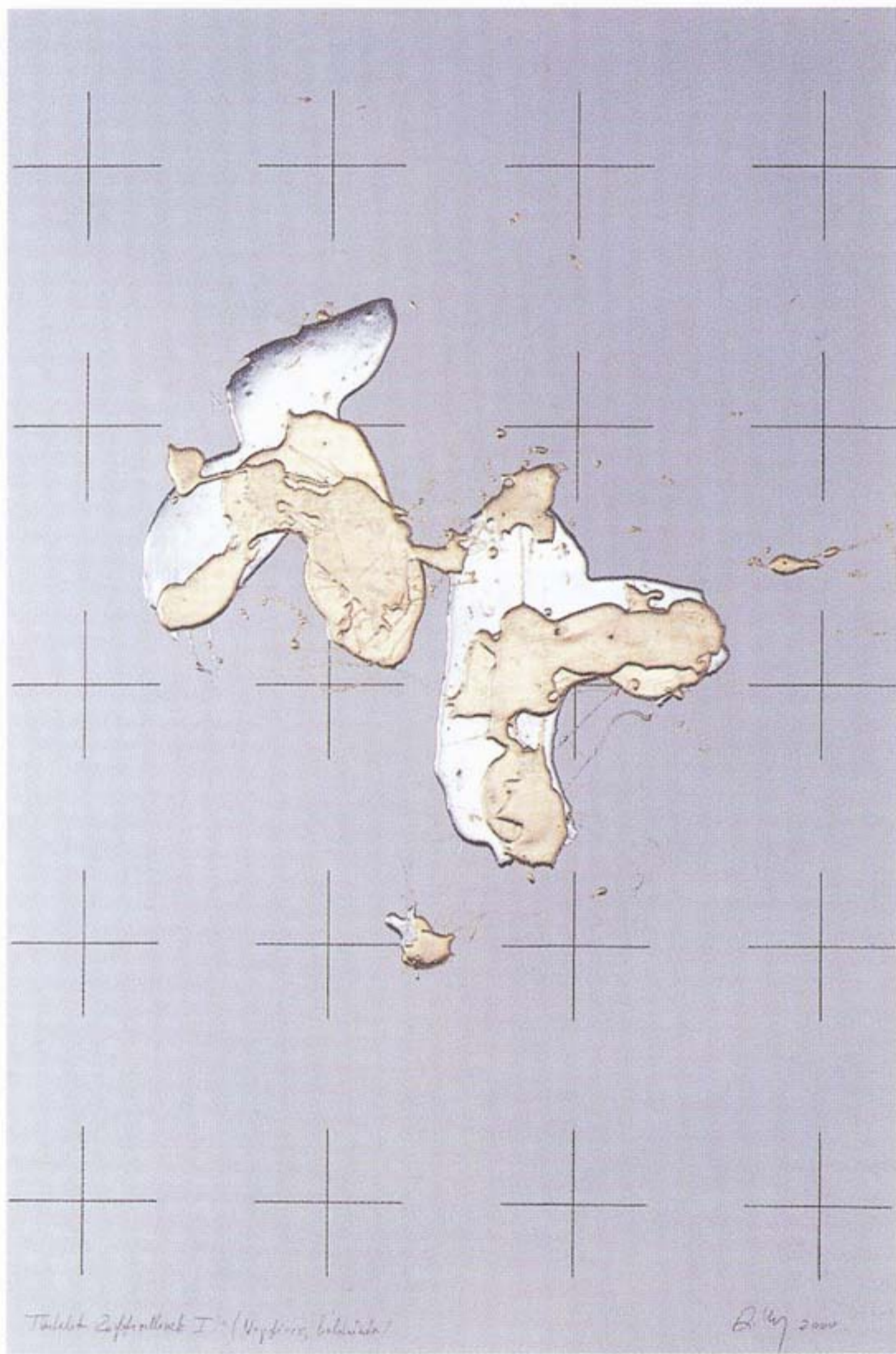

DRIPP PAINTING (SZENT FERENC) III.
2000, 105x70 CM, VEGYES TECHNIKA

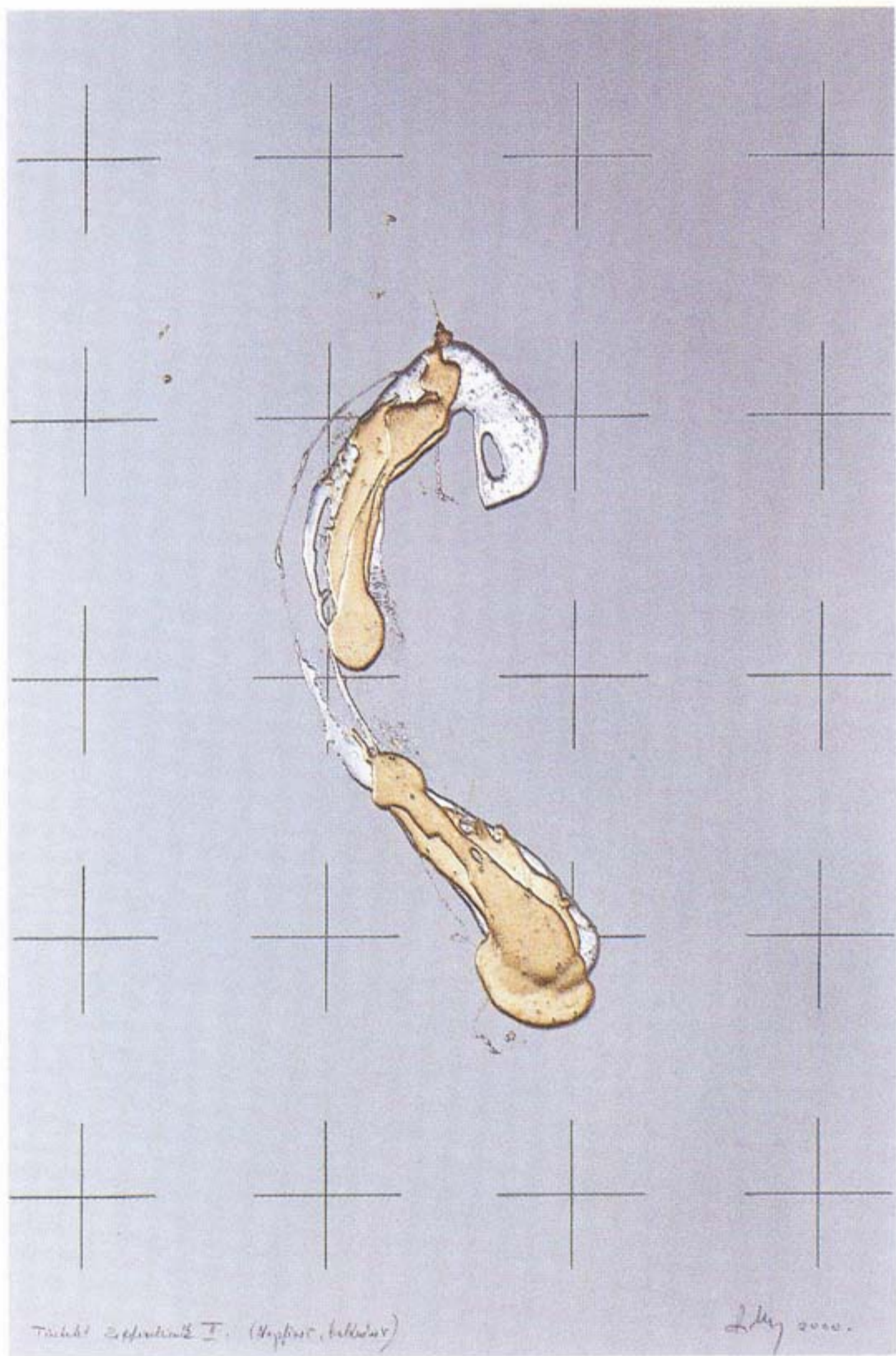

TISZTELET ZEFFIRELLINEK (NAPFIVÉR, HOLDNÓVÉR) I.
2000, 105x70 CM, VEGYES TECHNIKA

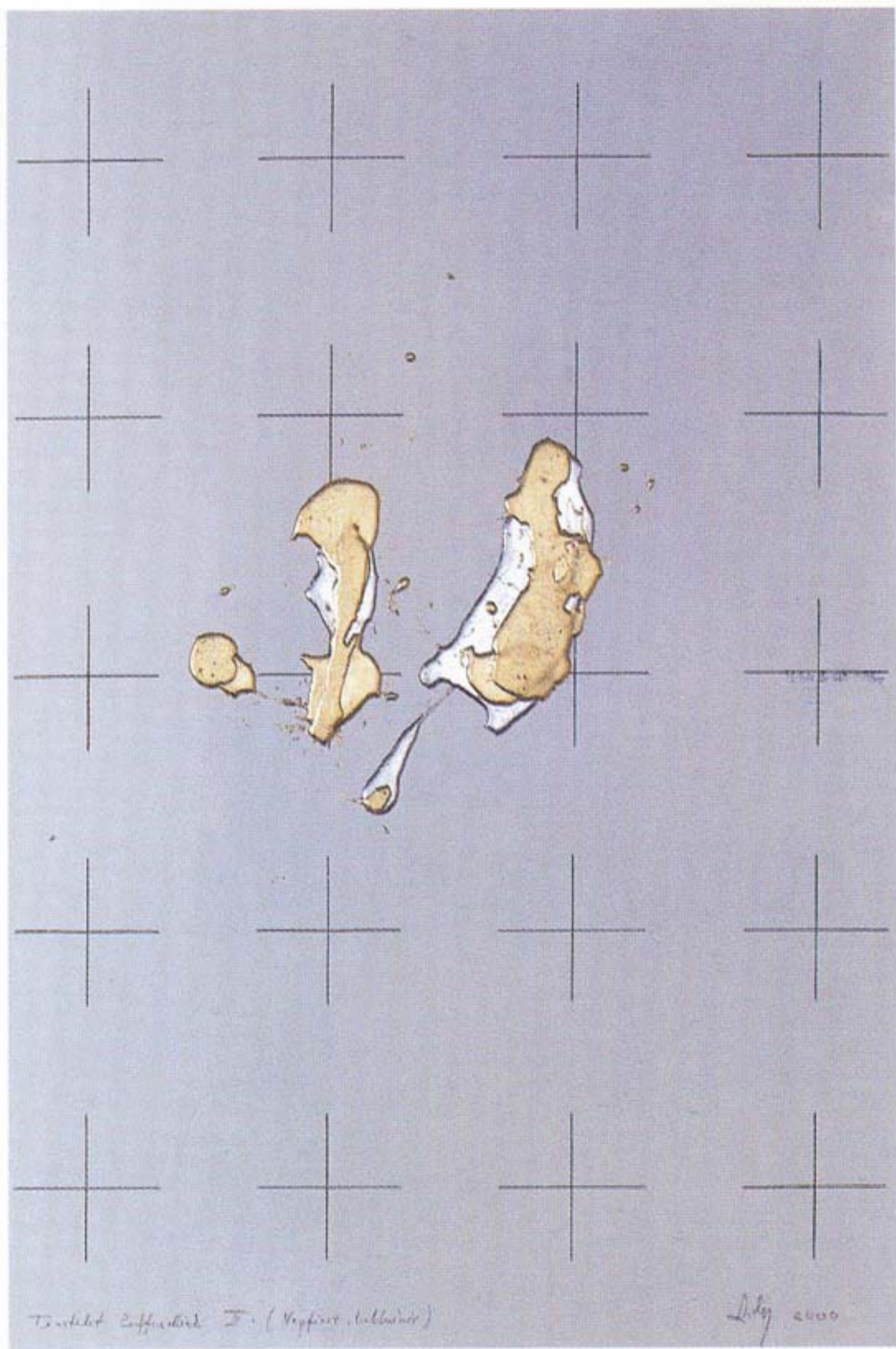

TISZTELET ZEFFIRELLINEK (NAPFIVÉR, HOLDNÓVÉR) II.
2000, 105x70 CM, VEGYES TECHNIKA

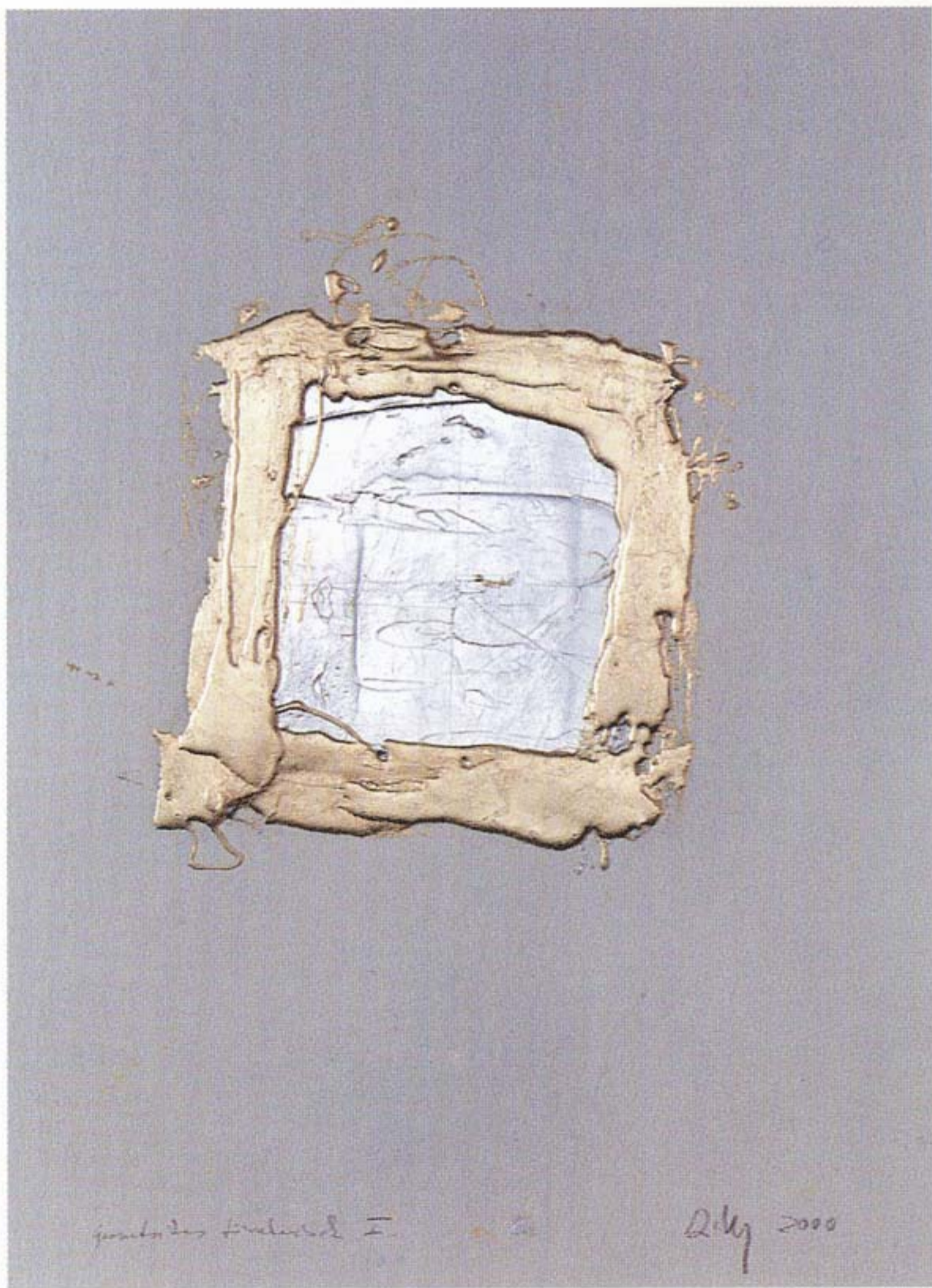

TISZTELET ZEFFIRELLINEK (NAPFIVÉR, HOLDNÓVÉR) III.
2000, 105x70 CM, VEGYES TECHNIKA

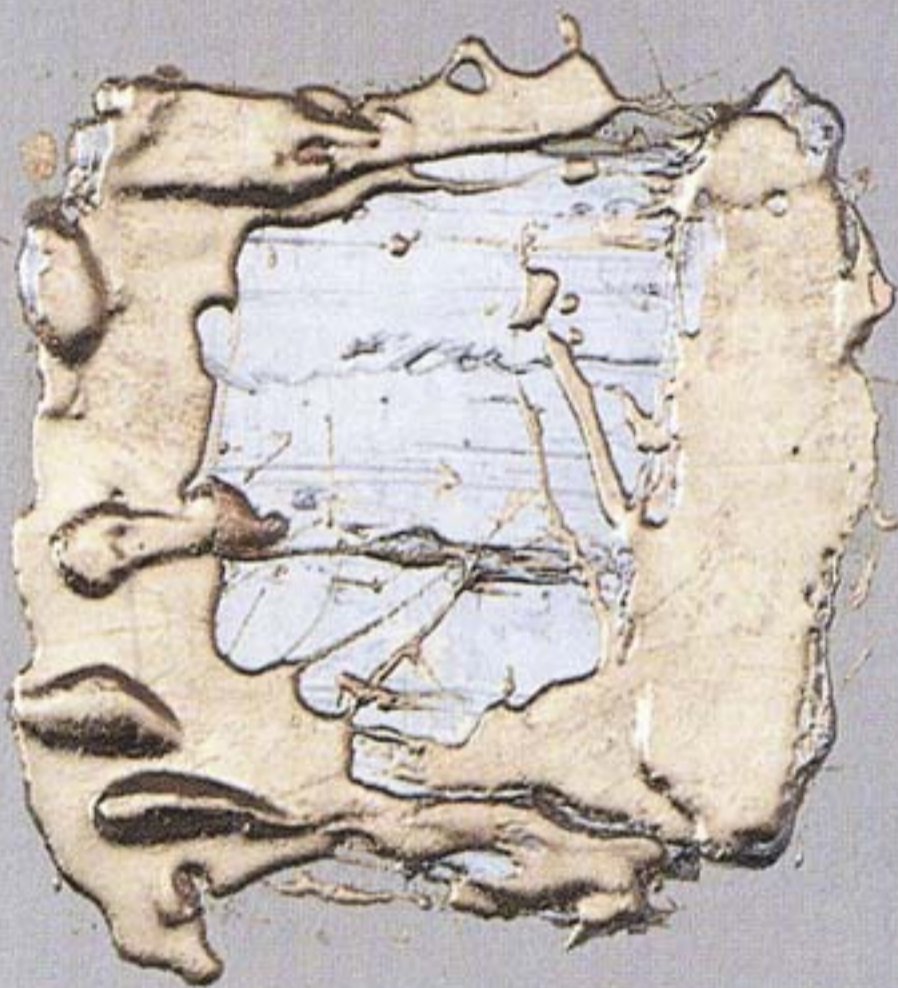

GEOMETRIKUS TÖREKVÉSEK I.
2000, 75x55 CM, VEGYES TECHNIKA

GEOMETRIKUS TÖREKVÉSEK II.
2000, 75x55 CM, VEGYES TECHNIKA

procuratorus forsteri I.

July 2000.

ZÁBORSZKY GÁBOR (1950. BUDAPEST)

AZ UTOLSÓ ÖT ÉV ESEMÉNYEI

- 1995 Munkácsy-díj
Részt vesz a kiotói Nemzetközi Papírművészeti Konferencián
- 1996 München város ösztöndíjasa
- 1997 Alapítványa, a Z/ART egyik alapítója a Kortárs Művészeti Múzeumnak
- 1999 A Philadelphiai Művészeti Egyetem vendége

EGYÉNI KIÁLLÍTÁSOK

- 1995 Papírmunkák, Galerie Gaudens Pedit, Lienz
Karácsonyi Kapuk, Pandora Galéria, Budapest
- 1996 Papírmunkák, Palmenhaus Atelier, Villa Waldberta, Feldafing
Lélek és természet, Jiro Okurával, Collegium Hungaricum, Bécs,
VAM Design Stúdió, Budapest
- 1997 Ca d'Oro, Sóváradi Valériával, Fészek Galéria, Budapest
CRYC Galéria, Luxemburg
Rátz Galéria, Barry Parkerrel, Budapest
Újrahasznosítás, Rozsics Galéria, Budapest
- 1998 Kiscelli Múzeum, Budapest
Rátz Galéria, Budapest
- 2000 Gutenberg-kastély, Fehér Lászlóval, Marta Stamenovval, Weiz
Magyar Fotográfusok Háza, Budapest
Panteista lét, Rozsics galéria, Budapest

CSOPORTOS KIÁLLÍTÁSOK

- 1995 Helyzetkép: Magyar szobrászat, Műcsarnok, Budapest
Kortárs magyar művészet az Albertina Grafikai Gyűjteményben,
Budapest Galéria, Budapest
- 1996 Artaria Alapítvány Gyűjteménye, Szépművészeti Múzeum, Budapest
Natura Naturans, Kortárs Művészeti Múzeum, Triest
Mítosz – Memória - História, Kiscelli Múzeum, Budapest
- 1997 Mythos – Memoria – Historia, Galerie an der Brücke, Lienz
- 1998 Hungarian Presence, Zachetta, Varsó
Ungarn Avantgarde im 20. Jahrhundert, Neue Galerie der Stadt Linz
- 1999 A 90-es évek, Városi Képtár, Győr
I. Országos Papírművészeti Kiállítás, Vaszary Képtár, Kaposvár
Kunstgang, Karmelitenkloster, Frankfurt am Main
Masters of Graphic Arts, Városi Képtár, Győr

KÖNYVEK, KATALÓGUSOK

Hegyi Lóránd: Alexandria

Jelenkor Irodalmi és Művészeti Kiadó, 1995, Pécs

Natura, Naturans

Lindau srl. 1996, Torino

Mythos, Memoria, Historia

Museum Moderner Kunst Stiftung Ludwig, 1996, Wien

Földényi F. László: Testet öltött festmény

Jelenkor Irodalmi és Művészeti Kiadó, 1998, Pécs

Ungarn Avantgarde im 20. Jahrhundert

Neue Galerie der Stadt Linz, 1998, Linz

Záborszky

Balassi Kiadó, 1998, Budapest

Záborszky

Rátz Stúdió Galéria, 1998, Budapest

Templomtér

Záborszky Gábor, 1999, Budapest

Papír – anyag, felület, tömeg

Magyar Papírművészeti Társaság, 1999, Budapest

Aspecte / Positionen 50 Jahre Kunst aus Mittel-Europa 1949-1999

MMKSLW, 1999, Wien (Lóránd Hegyi: Ungarische Kunst der Achtziger Jahre)

H. Knoll: Die Zweite Öffentlichkeit, Kunst in Ungarn im 20. Jahrhundert

Drezda Verlag der Kunst, 1999, Drezda (Lóránd Hegyi: Neue identitat in der neuen Situation)

Magyar képzőművészet a 20. században

Corvina Kiadó, 1999, Budapest (Andrási Gábor: A 80-as évek, „az avantgarde halott”)

Rendhagyó emlékezet / Kunstgang

Szombathelyi Képtár, 1999, Szombathely

Kétezer gondolat 2000 kapujában

Klisé Könyvkiadó, 2000, Gödöllő

A SZABADSÁG-HEGYI MŰTEREM 2000 NYARÁN

Címlap és műteremfotó: Losonci Pál
Reprodukciók: Boldizsár Zoltán
Angol fordítás: Bodóczy Miklós
Kiadó: Nyuszifül Bt.
Grafika, nyomdai előkészítés: Start Design Stúdió, Takács Barnabás
Nyomdai munkák: Nalors Nyomda, Vác
© Záborszky Gábor
ISBN 963-00-4579-6

